

İletişim Çok Şeydir

Saban Yılmaz

31 MART 2017

Aile, toplumların temel harcı olmakla beraber, nesillerin gelişiminde de başrolü kaptırmamalıdır. Gelişen teknolojik aygıtlar, cezbeden arkadaş grupları, yapay soslu gıdalar, süslü vitrinler aileden rol devşirmekle meşgul. Kale dört bir yandan saldırı ve işgal girişimlerine direnme gayretinde... Direnmekten maksat; her neferin sevgi, saygı ve güven gibi temel ihtiyaçlarına bu burçların içinde doyum bulmasıdır.

Anne-babanın önyak olduğu, sevgi ve saygıyla bezenmiş bir sevgi iklimi bu ihtiyaçların başında gelir. Çocuk ne kadar yetenekli olursa olsun, bu yeteneklerin görücüye çıkacağı fırsatları bulamazsa, zaman içinde bu yönü körelecek ve ebeveynlere üzülmeye izlemekten başka paye kalmayacak.

Aynı havayı soluyan fertlerin duyguları firarda, herkes evin dört bir yanına savrulmuş vaziyette. Günlük hayatın yorucu ve stresli yükü evlere taşınırken, hiç ilgisi olmayan çocuklarsa ağırlığın altında can çekişmekte.

Dikkati çekilmesi gereken bir husus da, ebeveynlerin arasında ki iletişimin, çocuklarıyla ve onların kendi arasındaki iletişime yön tayin ettiğidir. Çocukların önünde tartışan, didişen ve paylaşmaktan aciz bir görüntü çizerken, onlardan tam tersini beklemek haksızlık olmuyor mu? Tartışarak model olduğumuz çocuğun, şiddete ve öfkeye eğilimli bir yabancıya dönüşmesine şaşırarak ne garip! ‘Yuvam’ diyebileceği, huzur ve güven ikliminin huzur ve metanet esintileri onların gelişimi için hayati önem taşımaktadır.

İletişim kuramayan çocuk ihtiyaçlarını elde edemedikçe bu açlığını başka mecralarda doyurma yanlısına düşmektedir. Bir şişe sudan bir miktar döküp yerine havanın dolması misali ebeveynlerin dolduramadığı boşluklar bilmediğimiz adreslerde karşılık bulmaktadır.

Anne–baba ne kadar samimi ve içten diyalog zemini hazırlarsa, çocuklar da bu oranda kendilerini ifade edebilme cesareti bulacaktır. İhtiyaçlar gizli kapaklı yollarla değil, konuşarak, ortak çözüm yolları aranarak karşılanmalıdır. Sizinle konuşamayan çocuğunuz, meşru olmayan yollarda ve sonunda çıkmaz sokaklarda sürüklenebilecektir.

Çocuk anne babadan sadece anlaşılmayı bekler. Özellikle ergenlik dönemi anlaşılma çabalarının pik yaptığı dönemdir. Ergen genç, düşünceleri ve yaşam tarzıyla kabuğundan sıyrılmak ve kendi habitatına saygı duyulmasını bekler. Bu çırpınışlara cevap olarak neler hissettiğini, neye ihtiyacı olduğunu birazcık empati kurarak karşılık vermek yeterlidir aslında. Bunu yaparken de ‘bizim zamanımızda’ diye başlayan cümlelerin çok işe yaramadığını da unutmamakta fayda var. Sen temalı mesajlar yerine, ben ve bizi ön planda tutarak, karşısında değil yanında olduğumuzu hissettirmeliyiz.

Sağlıklı iletişimin bir diğer şartı da ses tonudur. Ses tonunuzdan sevginiz hissedilirken, Hayırlarımız da kabul görmelidir. Aksi halde anlamsız ısrarlarıyla başınızı ağrıtan çocuklara davetiye çıkartırız. Ses tonundaki vurgu, aslında çocuğu rahatlatırken durması gereken kırmızı çizgilerin de işaret fişeği olmalıdır.

Monolog değil iletişim olsun istiyorsanız yargılayarak, konumlandırarak ve baskılayarak başlamayın. Çocuklarımız onları herhangi bir aygıtla aldatmadığımız, kaliteli zaman ayırmanızı bekliyor. Tüm benliğimle seni dinlemek için karşıdayım ve hazırım mesajı çok değerlidir.

Unutmayın çocuklarımıza bırakacağımız en büyük miras onlara kattığımız değerlerdir. Gerisi Yunus Emre’nin de dediği gibi;

“Mal sahibi mülk sahibi,
Hani bunun ilk sahibi.
Mal da yalan, mülk de yalan
Var biraz da sen oyalan.”